HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כל חדרה. הגנוז בחדרי חדרים: **נ"ב שנה.** היו מחרבות ירושלים בגלות לדקיהו עד פקידת כורש שעלו לבנות הבית שהרי לסוף ע' לגלות יהויקים היתה הפקידה כמו שנאמר במגילה (דף יא:) וי"ח שנה היה מכיבוש יהויקים עד חרבות ירושלים דאמר מר גלו בשבע גלו בשמונה גלו בשמונה עשרה גלו בתשע עשרה ופירושו גלה יכניה בשבע לכיבוש יהויקים שהוא שמונה לנבוכדנצר גלו לדקיהו וגלותו בחרבות ירושלים בשמונה עשר לכיבוש יהויקים שהוא תשע עשרה לנבוכדנצר דאמר מר שנה ראשונה כיבש ניטור שניה עלה וכיבש יהויקים: **עד בהמה.** בהמה

כרובים

דצורתא. נשאלתי על אותם שמציירים במחזורים צורות חיות ועופות אם יפה עושים אם לאו והשבתי ר"ל דודאי לא יפה עושים שמתוך שמסתכלים בצורות הללו אין מכוונין לבם לאביהם שבשמים מיהו אין כאן איסור דלא תעשה לך פסל וגו' (שמות כ) דהא מסקינן בפרק כל הצלמים (ע"ז דף מג:) שאני רבן גמליאל דאחרים עשו לו ואפילו חשדא ליכא בליוריס

כל הדרה מאי כל הדרה חדרה אתה מאי אתה אומר אמר לו שאני אומר ארון במקומו נגנז שנאמר [1]ויאריכו הבדים [ח]וגו' אמר ליה רבה לעולא מאי משמע דכתיב [1]ויהיו שם עד היום הזה וכל היכא דכתיב עד היום הזה לעולם הוא והכתיב [2]ואת היבוסי יושב ירושלם לא הורישו בני בנימין וישב היבוסי את בני בנימין בירושלם עד היום הזה הכי נמי דלא גלו והתניא [3]ר' יהודה אומר חמשים ושתים שנה לא עבר איש ביהודה שנאמר [3]על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עובר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו בהמה בגימטריא חמשין ושתים הוו ותניא ר' יוסי אומר שבע שנים נתקיימה [4]גפרית ומלח בארץ ישראל ואמר רבי יוחנן מאי טעמא דרבי יוסי אתיא ברית ברית כתיב הכא [5]והגביר ברית לרבים שבוע אחד וכתיב התם [6]ואמרו על אשר עזבו את ברית ה' אלהי אבותם אמר ליה הכא כתיב שם התם לא כתיב שם וכל היכא דכתיב שם לעולם הוא מיתיבי [7]ומהם מן בני שמעון הלכו להר שעיר אנשים חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועוזיאל בני ישעי בראשם ויכו את שארית הפליטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה וכבר עלה סנחריב מלך אשור ובלבל כל הארצות שנאמר [8]ואסיר גבולות עמים [9]ועתודותיהם שושתי תיובתא אמר רב נחמן תנא וחכמים אומרים ארון בלשכת דיר העצים היה גנוז אמר רב נחמן בר יצחק אף אנן נמי תנינא [3]מעשה בכהן אחד שהיה מתעסק וראה רצפה משונה מחברותיה ובא והודיע את חבירו ולא הספיק לגמור את הדבר עד שיצתה נשמתו וידעו ביחוד ששם ארון גנוז מאי הוה עביד אמר רבי חלבו מתעסק בקרדומו היה תנא דבי רבי ישמעאל שני כהנים בעלי מומין היו מתליעין בעצים ונשמטה קרדומו של אחד מהם ונפלה שם ויצתה אש ואכלתו רב יהודה רמי כתיב [1]ויראו ראשי הבדים וכתיב [1]ולא יראו החוצה הא כיצד נראין ואין נראין תניא נמי הכי [7]ויראו ראשי הבדים יכול לא יהו זזין ממקומן ת"ל ויאריכו הבדים יכול יהו מקרעין בפרוכת ויוצאין ת"ל ולא יראו החוצה הא כיצד דוחקין ובולטין ויוצאין בפרוכת ונראין כשני דדי אשה שנא' [9]צרור המור דודי לי בין שדי ילין אמר רב קטינא בשעה שהיו ישראל עולין לרגל [ט]מגללין להם את הפרוכת ומראין להם את הכרובים שהיו מעורים זה בזה ואומרים להן ראו חבתכם לפני המקום כחבת זכר ונקבה מתיב רב חסדא [10]ולא יבואו לראות כבלע את הקדש ואמר רב יהודה אמר רב בשעת הכנסת כלים לגרתק שלהם אמר רב נחמן משל לכלה כל זמן שהיא בבית אביה צנועה מבעלה כיון שבאתה לבית חמיה אינה צנועה מבעלה מתיב רב חנא בר רב קטינא מעשה בכהן אחד שהיה מתעסק וכו' אמר ליה נתגרשה קא אמרת נתגרשה חזרו לחיבתה הראשונה במאי עסקינן אי נימא [י]במקדש ראשון מי הואי פרוכת אלא במקדש שני מי הוו כרובים לעולם במקדש ראשון ומאי פרוכת פרוכת דבבי דאמר רבי זירא אמר רב [7]שלשה עשר פרוכות היו במקדש שבעה כנגד שבעה שערים שתים אחת לפתחו של היכל ואחת לפתחו של אולם שתים בדביר ושתים כנגדן בעליה רב אחא בר יעקב אמר לעולם במקדש שני וכרובים דצורתא הוו קיימי [יא]דכתיב [11]ואת כל קירות הבית מסב קלע (ח) [11]כרובים ותמרות ופטורי ציצים וצפה זהב מישר על המחוקה וכתיב [12]כמער איש ולויות מאי כמער איש ולויות אמר רבה בר רב שילא כאיש

בגימטריא חמשין ותרין: **הגביר לרבים.** בספר דניאל כתיב והכי מפרש ליה ר' יוחנן אותו ברית האמור בגפרית ומלח שנאמר בו על אשר עזבו את ברית הגבירו האויב על ישראל שבוע אחד: **לרבים.** לשרים כמו כל רבי מלך בבל (ירמיה לט): **מתעסק.** בטיול ושחוק: **רצפה משונה.** אחת מן הטבלאות של שיש שברצפה ראה גבוהה מחברותיה והבין שסילקוה מאחר שנסדרה שם: **ביחוד.** בברור: **מתליעין בעצים.** דתנן (מדות פ"ב משנה ה) כל עץ שיש בו תולעת פסול למזבח: **בעלי מומין.** שאין ראויין לעבודה אחרת: **נראין ואין נראין.** כדמפרש ואזיל בברייתא שהיו דוחקין ובולטין בפרוכת ונראין כשני דדי אשה שבולטין מתחת חלוקה: **ויוצאין בפרוכת.** הפרוסה כנגד פתח שבמחילת אמה טרקסין. והפתח באמצע אמה טרקסין היה במקדש ראשון: **הכרובים.** מדובקין זה בזה ואחוזין ומחבקין זה את זה כזכר החובק את הנקבה: **מעורים.** לשון דיבוק כמו (עוקצין פ"ג משנה ח) אילן שנפשח ומעורה בקליפה ובמס' בילה (דף ז.) אם היו מעורות בגידין אסורות: **ולא יצאו לראות.** הלויס שבמדבר. אף על פי שהיו נוסעין כלי הקודש בכתף לא היו רשאין ליכנס בשעת סילוק מסעות שהיו מפרקין את האהרן והמזבח להסיעו ממקומו עד שהיו אהרן ובניו מכסין אותו בבתריקיהן כמו שכתוב בפרשה וכסו אותו במכסה עור תחש ולקחו בגד תכלת וכסו וגו'. כבלע לשון כיסוי: **בשני אבים.** בחירוסיה. אף ישראל במדבר עדיין לא היו נסין בשכינה: **נתגרשה קאמרת.** האי מעשה בבית שני הוה לאחר שנתגרשו וחזרו: **לחיבתה הראשונה.** לתחילת חיבתן שאין נסין זה בזה: **במאי עסקינן.** האי מגללין להן הפרוכת ומראין להן הכרובים: **מי הוו כרובים.** דקס"ל בכרובים שעשה שלמה אצל הארון מזה ומזה קאמר: **דבבי.** שכנגד הפתחים פתח אולם והיכל ובית קדשי הקדשים: **שלש עשרה פרוכות היו במקדש שני.** שבעה לשבעה שערי העזרה שתים בדביר במקום אמה טרקסין ושתים כנגדן לחוץ בין עליית ההיכל לעליית בית קדשי הקדשים וכי היכי דבמקדש שני היו פרוכות כנגד הפתחים הכי נמי במקדש ראשון: **כרובים דצורתא.** מצויירין בכותל במיני סממנים או חקוקין בקירות הענ מלפנים מכותלי האבנים: **מסב קלע.** צורות רשתות וקליעות: כאיש

1. וַיִּאַרְכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן הַקֹּדֶשׁ עַל פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ הַחוּצָה וַיִּהְיוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

מלכים א ח ח

2. וְאֶת הַיְבוּסִי יֹשֵׁב יְרוּשָׁלִַם לֹא הוֹרִישׁוּ בְּנֵי בִנְיָמִן וַיֵּשֶׁב הַיְבוּסִי אֶת בְּנֵי בִנְיָמִן בִּירוּשָׁלִַם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

שופטים א כא

3. עַל הֶהָרִים אֶשָּׂא בְכִי וָנְהִי וְעַל נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה כִּי נִצְתּוּ מִבְּלִי אִישׁ עֹבֵר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֶה מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד בְּהֵמָה נָדְדוּ הָלְכוּ:

ירמיהו ט ט

4. גָּפְרִית וָמֶלַח שְׂרֵפָה כָּל אַרְצָהּ לֹא תִזָּרֵע וְלֹא תַצְמִחַ וְלֹא יַעֲלֶה בָהּ כָּל עֵשֶׂב כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם וַעֲמֹרָה אַדְמָה וּצְבוֹיִם אֲשֶׁר הָפַךְ יְיָ בְּאַפּוֹ וּבְחֲמָתוֹ:

דברים כט כב

5. וְהִגְבִּיר בְּרִית לָרַבִּים שָׁבוּעַ אֶחָד וַחֲצִי הַשָּׁבוּעַ יַשְׁבִּית זֶבַח וּמִנְחָה וְעַל כְּנַף שִׁקּוּצִים מְשֹׁמֵם וְעַד כָּלָה וְנֶחֱרָצָה תִּתַּךְ עַל שֹׁמֵם:

דניאל ט כז

6. וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת בְּרִית יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

דברים כט כד

7. וּמֵהֶם מִן בְּנֵי שִׁמְעוֹן הָלְכוּ לְהַר שְׂעִיר אֲנָשִׁים חֲמֵשׁ מֵאוֹת וּפְלָטְיָה וּנְעַרְיָה וּרְפָיָה וְעֻזִּיאֵל בְּנֵי יִשְׁעִי בְּרֹאשָׁם: וַיִּכּוּ אֶת שְׁאֵרִית הַפְּלֵטָה לָעֲמָלֵק וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

דברי הימים א ד מב-מג

8. כִּי אָמַר בְּכֹחַ יָדִי עָשִׂיתִי וּבְחָכְמָתִי כִּי נָבֹנְתִּי וָאָסִיר גְּבוּלֹת עַמִּים וְעֲתֻדֹתֵיהֶם שֹׁדַדְתִּי וָאוֹרִיד כַּאַבִּיר יוֹשְׁבִים:

ישעיהו י יג

9. צְרוֹר הַמֹּר דּוֹדִי לִי בֵּין שָׁדַי יָלִין:

שיר השירים א יג

10. וְלֹא יָבֹאוּ לִרְאוֹת כְּבֹלַע אֶת הַקֹּדֶשׁ וָמָתוּ:

במדבר ד כ

11. וְאֶת כָּל קִירוֹת הַבַּיִת מָסָב קָלַע פִּתּוּחֵי מִקְלָעוֹת כְּרוּבִים וְתִמֹרֹת וּפִטֻּרֵי צִצִּים מִלִּפְנִים וְלַחִיצוֹן: מלכים א ו כט

וְקָלַע כְּרוּבִים וְתִמֹרוֹת וּפִטֻּרֵי צִצִּים רַצְפָּה זָהָב מֵישָׁר עַל הַמְּחֻקָּה:

מלכים א ו לה

12. וַיִּפְתַּח עַל הַלְּחֹת יְדֹתֶיהָ וְעַל מִסְגְּרֹתֶיהָ כְּרוּבִים אֲרָיוֹת וְתִמֹרֹת כְּמַעַר אִישׁ וְלִיוֹת סָבִיב:

מלכים א ז לו

מוסף רש"י

חמשים ושתים שנה. משגלו מימי לדקיה בחרבות ירושלים עד שנפקדו בימי כורש ומז עלו מהם לייסד את הבית י"ח שנים קודם גמר הבנין שהיא לסוף ע' שנה בשנת שתים לדריוש כדאמרינן במגילה (שבת

גליון הש"ס

גמ' ועתודותיהם שושתי תיובתא. עיין סוטה דף מו ע"ב בתס"י ד"ה ויקרא שמה וע"ש:

הגהות הב"ח

(ח) גמ' דכתיב ואת כל קינות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרוביס ותמורו' ופטורי צ'ליס וכתיב ופה זהב מישר:

רבינו חננאל

וא"ל ארון במקומו נגנז שנאמר ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש אל פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה. איני והכתיב ואת היבוסי יושב ירושלם לא הורישו וכו' ועלתה בתיובתא, דמקשה וכל היכא דכתיב עד היום הזה לעולם הוא, והתניא ר' יהודה אומר נ"ב שנה לא עבר איש ביהודה שנאמר על ההרים אשא בכי ונהי וגו' בחמה בגימטריא נ"ב הוי, ותניא ד' שנים נתקיימה גפרית ומלח בארץ ישראל שנאמר על אשר עזבו את ברית ה' וגו', וכתיב והגביר ברית לרבים שבוע [אחד], מה ברית זו שבוע אף ברית זו שבוע. **אמר רב נחמן תנא ארון בלשכת דיר העצים הוא** גנוז. דתנן בשקלים מעשה בכהן אחד שהיה מתעסק וראה זו הרצפה משונה מחברותיה כו'. תנא שני כהנים מתלעין בעצים היו ונפל קרדום אחד מהן ויצאה ואכלתו. תניא כיצד היו הבדים נראים בארון היו דוחקין ובולטין ויוצאין בפרוכת ונראין כשני דדי אשה שנאמר בין שדי ילין. וכשהיו ישראל עולין לרגל היו מגללין הפרוכת ומראין להם הכרובין מעורים זה בזה, שנאמר כמער איש ולויות. ואיך מראין להם הכרובין והכתיב ולא יבואו לראות כבלע את הקדש ומתו, ואמרינן בשעת הכנסת כלי הקדש לגרתיקו כו'. ואמרינן

קמה:). **יכול יהו מקרעין בפרוכת.** פרוכת היתה פרוסה בפתח בית קדשי קדשים לגמיעת בעלמא ולא משום ממילא, דהא אמה טרקסין הואי במקדש ראשון, וכ"ת לוקמה במקדש שני דהוי פרוכת, ליכא למימר דבמקדש שני לא הוה ארון ובדיים דיאסיהו גמזו, ועוד דקא מקדש ראשון כתיב (מנחות צח.). **דוחקין ובולטין ויוצאין בפרוכת.** לפי שהיה האהרן כנגד הפתח כדאמרינן במגילה (י:). אהרן שעשה משה כשמונה בדביר היה לו עשר אמות ריוח ממנו לכותל לכל צד והדביר היה עשרים על עשרים ומקום אהרן אינו ממעט בדביר דבנגם היה עומד, אלמא באמצע הדביר קאי והתפח נמי היה באמצע בכותל מזרחי והיו הבדים בולטין בפרוכת שבפתח (מנחות צח.). **במקדש ראשון מי הואי פרוכת.** אמה טרקסין הוה (לעיל נב:). **שתים בדביר.** אמה אמה טרקסין, ושתים כנגדן בעליה. להכניל בין עליית היכל לעליית קדשי הקדשים וגם הן במקום אמה טרקסין (כתובות קו.).

תוס' ישנים

מתעסק ושוחק בקרדומו היה. דוחקין ובולטין בפרוכת כו'. במקדש ראשון מייירי ופרוכת (דבריבי) [דבבי], שהיה פתח בית קדשי הקדשים מכוון באמצעיתו ושם היה פרוכת כדלקמן, אבל במקדש שני לא היה אהרן. **ונראין להם** שהיו מעורין. וא"ת אמאי לא תשיב להו בפ"ק [כא, ב] בהדי ניסי [בכאלי] כיון שהיו מראין אותן לשולי רגליס לאמלי (ס"ד) [דס"ל] שהן הכרובים שעשה שלמה מזה ומזה מראים כמו שאנו אומרים לעיל גבי לחם הפניס, י"ל שאותם שהיו מעורין זה בזה אין זה גם שכך עשאם שלמה כמו הני (בצורתה) [דצורתא] דלקמן לרבי אחא, ומקום אהרן שלא היה מן המדה לא היו מכירין שלא היה מגביהין להם כל כך וגם לא היו (מורידין) [מוזדין], ואוף הכרוביס שלא היו מן המדה שהיו כנפיהן ה' אמות מימין וה' אמות משמאל גם בזה לא היו מכירין כל כך. מ"ר.